

Kniha Daniel — číslo päťdesiattri

Prorocké videnia odhalené: Pochopenie posledných dní prostredníctvom Danielovej skúsenosti

Jeff Pippenger

2024-01-17

Všetci proroci hovoria viac o posledných dňoch než o dňoch, v ktorých žili.

„Každý z dávnych prorokov hovoril menej pre svoju vlastnú dobu než pre našu, takže ich prorokovanie je záväzné pre nás. „A toto všetko sa im dialo ako predobrazy, a bolo to napísané na výstrahu nám, ku ktorým prišiel koniec vekov.“ 1 Korinským 10:11. „Nie sebe samým, ale nám posluhovali tým, čo vám teraz zvestovali tí, ktorí vám kázali evanjelium v Duchu Svätom zoslanom z neba; a do toho túžia nazerať anjeli.“ 1 Petrov 1:12“

„Biblia zhromaždila a zviazala dohromady svoje poklady pre túto poslednú generáciu. Všetky veľké udalosti a vážne deje dejín Starého zákona sa v týchto posledných dňoch v cirkvi opakovali a opakujú.“ Selected Messages, kniha 3, 338, 339.

Daniel predstavuje Boží ľud, ktorý v posledných dňoch prostredníctvom prorockého Slova zistil, že bol rozptýlený. Keď sa prebudia k tejto skutočnosti, sú povinní naplniť modlitbu z dvadsiatej šiestej kapitoly Levitika, a tiež modlitbu za pochopenie posledného prorockého tajomstva, ktoré je odpečatené tesne pred uzavretím doby milosti, ako to predstavuje Danielova modlitba v druhej kapitole. Ak a keď vstúpia do Danielovej skúsenosti, anjel Gabriel sa ich dotkne, poučí ich a prehovorí k nim, s cieľom udeliť im „zručnosť a porozumenie“. Múdri sú tí, ktorí „rozumejú“ „rozmnoženiu poznania“, keď je odpečatené prorocké tajomstvo.

A poučil ma, hovoril so mnou a povedal: Daniel, teraz som vyšiel, aby som ti dal múdrosť a porozumenie. Na začiatku tvojich úpenlivých modlitieb vyšiel výrok a ja som prišiel, aby som ti to oznámil; lebo si veľmi milovaný. Preto pochop túto vec a porozumej videniu. Daniel 9:22, 23.

Videnie, ktoré je Danielovi prikázané uvážiť, je videním „mareh“ zjavenia. Gabriel nedokončil dielo, ktoré mu bolo zverené v ôsmej kapitole, keď mu bolo povedané, aby dal Danielovi porozumieť videniu „mareh“. V deviatej kapitole sa vrátil, aby dokončil výklad. V deviatej kapitole už Daniel nežije v období babylonského kráľovstva, ale v dejinách médsko-perzskej ríše.

Keď Gabriel poučuje Daniela, aby „porozumel veci“ a aby „uvažoval o videní“, označuje tým proces mentálneho rozlišovania, ktorý chce, aby Daniel uplatňoval. Slová preložené ako „porozumieť“ a „uvažovať“ sú to isté hebrejské slovo. Tým slovom je „biyn“ a znamená mentálne oddeľovať. Hebrejské slovo preložené ako „vec“ je „dabar“ a znamená „slovo“. Gabriel teda informuje Daniela, a tých, ktorých predstavuje v posledných dňoch, aby správne rozdeľovali Slovo pravdy.

Usiluj sa osvedčiť sa pred Bohom ako pracovník, ktorý sa nemusí hanbiť a správne rozdeľuje slovo pravdy. 2. Timotejovi 2:15

Slovo „matter“ používa aj Daniel v desiatej kapitole, v prvom verši, kde je trikrát preložené ako „thing“.

V treťom roku Kýra, kráľa Perzie, bolo Danielovi, ktorého meno bolo Baltazár, zjavené slovo; a to slovo bolo pravdivé, ale určený čas bol dlhý. I porozumel tomu slovu a mal pochopenie videnia. Daniel 10:1.

Vo verši je slovo „videnie“ videním „mareh“, teda videním zjavenia, a Daniel porozumel tak veci (záležitosti), ako aj videniu („mareh“). V dvadsiatom treťom verši deviatej kapitoly Gabriel poučil Daniela, aby správne rozlišoval medzi vecou a videním, a v prvom verši desiatej kapitoly má porozumenie tak veci, ako aj videniu („mareh“). Gabriel v deviatej kapitole Daniela informuje, aby rozpoznal rozdiel (správne rozlišoval) medzi vecou a videním. Videnie je videním „mareh“ a „vec“, čiže „záležitosť“, je videním „chazon“.

V ôsmej kapitole sú obe videnia stotožnené a je zaznamenané rozlíšenie, pretože Daniel si želal porozumieť videniu „chazon“, no Gabriel dostal pokyn, aby Danielovi dal porozumieť videniu „mareh“. Keď Gabriel začína svoje dielo tým, že Danielovi dáva porozumieť „veci“ a „videniu“, upozorňuje Daniela, aby si všimol, že ide o dve odlišné videnia.

A oznámil mi to, hovoril so mnou a povedal: Daniel, teraz som vyšiel, aby som ti dal múdrosť a porozumenie. Na začiatku tvojich prosieb vyšiel rozkaz, a ja som prišiel, aby som ti to oznámil, lebo si veľmi milovaný; preto porozumej slovu a všimni si videnie. Sedemdesiat týždňov je určených nad tvojím ľudom a nad tvojím svätým mestom, aby sa zavŕšilo priestúpenie, aby nastal koniec hriechov, aby sa vykonal zmierenie za nepravosť, aby bola uvedená večná spravodlivosť, aby bolo spečatené videnie i proroctvo a aby bol pomazaný Najsvätejší. Vezd teda a rozumej: od vydania rozkazu obnoviť a vybudovať Jeruzalem až po Pomazaného, Knieža, bude sedem týždňov a šesťdesiatdva týždňov; ulica bude znovu vybudovaná i hradba, a to v časoch súženia. A po šesťdesiatich dvoch týždňoch bude Pomazaný vyťatý, ale nie pre seba; a ľud kniežaťa, ktoré príde, zničí mesto i svätyňu; a jeho koniec príde ako povodeň, a až do konca vojny sú určené spustošenia. A na jeden týždeň upevní zmluvu s mnohými; a v polovici týždňa spôsobí, že prestane obeť i obetný dar, a pre rozšírenie ohavností príde spustošenie, až do dovŕšenia, a to, čo je určené, sa vyleje na spustošené. Daniel 9:22–27.

Gabriel si želal, aby Daniel rozpoznal, že prvky videnia „chazon“ aj videnia „mareh“ budú zastúpené vo výklade, ktorý mu poskytol. Výklad sa mal týkať oboch videní a Danielovou zodpovednosťou bolo správne rozlíšiť videnie, ktoré sa vzťahovalo na pošliapanie svätyne a zástupu, od videnia, ktoré viedlo k zjaveniu Krista vo Svätyni svätých 22. októbra 1844.

Gabriel označuje, že od dekrétu Artaxerxa v roku 457 pred Kr. malo uplynúť štyristo deväťdesiat rokov, ktoré boli „odrezané“ z dvetisícristo rokov videnia o večeroch a ránach, ktoré bolo osobitne pre Židov. Vo veršoch, ktoré sme práve citovali, je slovo „určené“ uvedené trikrát, avšak ide o dve odlišné hebrejské slová, ktoré sú vo veršoch obe preložené ako „určené“. Prvýkrát sa slovo

„určené“ uvádza v dvadsiatom štvrtom verši a týmto hebrejským slovom je „chathak“, čo znamená „odrezať“.

Ukazuje, že Izraelu bolo dané obdobie skúšky, ktoré sa začalo tretím dekrétom Artaxerxa a skončilo ukameňovaním Štefana v roku 34 po Kr. Štyristo deväťdesiat rokov bolo „odrezaných“ a predstavovalo kratšie prorocké obdobie v rámci dlhšieho proroctva dvetisíc tristo rokov. Číslo „štyristo deväťdesiat“ je symbolom času skúšky, ako o tom svedčí Ježiš.

Vtedy pristúpil k nemu Peter a povedal: Pane, koľkokrát sa môže môj brat prehrešiť proti mne, a ja mu odpustím? Až sedem ráz? Ježiš mu povedal: Nehovorím ti: Až sedem ráz, ale až sedemdesiatkrát sedem ráz. Matúš 18:22.

Odpusteniu je stanovený koniec a tento koniec je znázornený číslom „štyristo deväťdesiat“. „Štyristo deväťdesiat“ rokov predstavuje čas skúšky pre Židov od ich vyslobodenia až dovtedy, kým pri ukameňovaní Štefana naplnili kalich času svojej skúšky. „Štyristo deväťdesiat“ rokov je takisto spojených s kliatbou „sedemnásobku“ v Levitikus dvadsaťšesť. V Biblii sú iba dve miesta, ktoré hovoria o tom, že zem požívala svoje soboty. Prvé sa nachádza v Levitikus dvadsaťšesť.

A ak ma ani pri všetkom tomto nebudete počúvať, ale budete mi odporovať, aj ja vám budem odporovať v prchlivosti; a ja, áno ja, vás budem trestať sedemnásobne za vaše hriechy. Budete ješ' telo svojich synov a budete ješ' telo svojich dcér. Zničím vaše výšiny, zotnem vaše modly a pohádzem vaše mŕtvolky na mŕtvolky vašich modiel; a moja duša si vás zhnusí. Vaše mestá obrátim na rumoviská, vaše svätyne uvediem do spustošenia a neucítim vôňu vašich ľúbezných kadidiel. Spustoším krajinu, takže sa nad ňou zhrozia vaši nepriatelia, ktorí v nej bývajú. Rozptýlim vás medzi pohanov a vytaším za vami meč; vaša krajina bude spustošená a vaše mestá budú obrátené na rumoviská. Vtedy si krajina užije svoje soboty po všetky dni, kým bude spustošená a vy budete v krajine svojich nepriateľov; vtedy bude krajina odpočívať a užívať si svoje soboty. Po všetky dni, čo bude spustošená, bude odpočívať, pretože neodpočívala vo vašich sobotách, keď ste v nej bývali. Levitikus 26:27–35.

Trest „sedemnásobne“, na ktorý sa odvoláva štyrikrát v dvadsiatej šiestej kapitole, poukazuje na to, že keď bude Boží ľud rozptýlený, zem si potom „užije svoje soboty“. Daniel a traja hodní boli rozptýlení do krajiny nepriateľov na naplnenie Mojžišovho kliatobného výroku a toto rozptýlenie na sedemdesiat rokov bolo symbolickým názorným poučením o rozptýlení na dvetisícpäťsto dvadsať rokov. Bolo to prorocké názorné poučenie, podobné Eliášovým trom a pol roku sucha počas Jezábelinho prenasledovania. Týchto tri a pol roka predstavovalo tri a pol prorockého roku, čo sa rovnalo tisícdväťdesiatim rokom pápežskej vlády od roku 538 až do roku 1798. Sedemdesiat rokov bolo symbolom „sedemnásobne“, tak ako tri a pol roka boli symbolom púšte trvajúcej tisícdväťdesiat rokov. Sedemdesiat rokov Danielovho zajatia, určených Jeremiášom, predstavovalo „štyristo deväťdesiat“ rokov.

A Hospodin, Boh ich otcov, posielal k nim svojich poslov včas a ustavične, lebo sa zľutoval nad svojím ľudom i nad svojím príbytkom. Oni sa však posmievali poslov Božích, pohrdali jeho slovami a zneuctievali jeho prorokov, až vzplanul hnev Hospodinov proti jeho ľudu, takže už nebolo nápravy. Preto priviedol na nich kráľa Chaldejcov, ktorý pobil ich mládencov

mečom v dome ich svätyne a nemal zľutovania ani nad mládencom, ani pannou, ani starcom, ani nad tým, ktorý sa hrbil od veku; všetkých im vydal do jeho ruky. A všetky nádoby domu Božieho, veľké i malé, i poklady domu Hospodinovho, i poklady kráľa a jeho kniežat, všetko to odviezol do Babylona. A dom Boží spálili, jeruzalemský múr zbúrali, všetky jeho paláce vypálili ohňom a zničili všetky jeho vzácne nádoby. Tých, čo unikli meču, odviezol do Babylona; tam boli sluhami jemu i jeho synom až do panovania perzského kráľovstva, aby sa naplnilo slovo Hospodinovo vyslovené ústami Jeremiáša, dokiaľ si krajina neužila svoje soboty; po celý čas, čo ležala spustošená, zachovávala sobotu, až kým sa nenaplnilo sedemdesiat rokov. A v prvom roku perzského kráľa Kýra, aby sa splnilo slovo Hospodinovo povedané ústami Jeremiáša, vzbudil Hospodin ducha Kýra, perzského kráľa, takže dal vyhlásiť po celom svojom kráľovstve, a aj písomne ustanovil, hovoriac: Takto hovorí Kýros, perzský kráľ: Hospodin, Boh nebies, mi dal všetky kráľovstvá zeme a on mi prikázal, aby som mu vystaval dom v Jeruzaleme, ktorý je v Judsku. Kto je medzi vami zo všetkého jeho ľudu? Nech je Hospodin, jeho Boh, s ním, a nech vystúpi. 2 Kroník 36:15–23.

Jediné dva odkazy v Biblii na to, že zem bude užívať své sabaty, se vzťahujú ke rozptýlení Božího lidu a k sedmdesáti letům zajetí, která představovala časové období, jež zemi umožnilo užívat jejích sabatů. To se rovnalo počtu sabatů, během nichž Židé nedopřáli zemi odpočinek. To, že zem odpočívala sedmdesát let, představovalo celkový počet let, po něž trvala vzpoura proti přikázání ponechat zemi odpočívat. Prostý výpočet ukazuje, že během „čtyř set devadesáti“ let vzpoury připadalo celkem sedmdesát let, kdy zem neodpočívala.

Štyristo deväťdesiat rokov bolo oddelených z dvetisícristo rokov ako skúšobná doba pre Židov a týchto „štyristo deväťdesiat“ rokov má priamu súvislosť s rozptýlením „sedemkrát“ z 26. kapitoly Levitika.

Videnie „chazon“ o pošliapavaní a videnie „mareh“ o zjavení sa na konci dvetisícristo rokov sa navzájom odlišujú, no majú medzi sebou priamu súvislosť. Tak ako v prípade Daniela, aj Boží ľud má správne rozlišovať tieto dve videnia a zároveň rozpoznávať ich vzájomné prepojenie. Sedemdesiat rokov zajatia, ktoré viedli k trom dekrétom umožňujúcim Židom vrátiť sa a znovu vybudovať Jeruzalem, predstavovalo „štyristo deväťdesiat“ rokov vzbury Židov proti zmluve o tom, že krajina má odpočívať.

Keď tretí výnos určil ich príležitosť vrátiť sa a znovu stavať, bolo im daných „štyristo deväťdesiat“ rokov času skúšky, keďže boli skúšaní tým istým časovým obdobím, v ktorom ich neposlušnosť viedla k zničeniu Jeruzalema a k ich rozptýleniu. Na konci druhých „štyristo deväťdesiatich rokov“ by ich neposlušnosť znovu priviedla k zničeniu Jeruzalema a k ich rozptýleniu medzi pohanov.

Rozptýleniu sedemdesiatročného zajatia predchádzalo „štyristo deväťdesiat“ rokov vzbury a po tomto sedemdesiatročnom zajatí nasledovalo ďalších „štyristo deväťdesiat rokov“ ďalšej vzbury.

Prvé obdobie „štyristo deväťdesiatich“ rokov, ktoré priviedlo sedemdesiat rokov odpočinku krajiny, sa zavŕšilo zničením Jeruzalema. Na konci „štyristo deväťdesiatich“ rokov, ktoré boli odťaté z dvetisícristo rokov, bol Jeruzalem opäť zničený, lebo Ježiš vždy znázorňuje koniec vecí jej začiatkom.

Sedemdesiatročné zajatie doslovného Izraela v doslovnom Babylone bolo symbolom rozptýlenia počas „sedemnásobku času“ a sestra Whiteová označuje sedemdesiat rokov zajatia doslovného Izraela v doslovnom Babylone za predobraz tisícvestošesťdesiatich rokov zajatia duchovného Izraela v duchovnom Babylone.

„Božia cirkev na zemi bola počas tohto dlhého obdobia neúprosneho prenasledovania skutočne v zajatí, tak isto ako boli deti Izraela držané v babylonskom zajatí počas obdobia vyhnanstva.“
Proroci a králi, 714.

Tisícvestošesťdesiat rokov od roku 538 do roku 1798 bolo predobrazom „siedmich časov“. Na konci sedemdesiatich rokov sa Židia vrátili, aby obnovili a znovu vystavali Jeruzalem. Ich návrat počas troch výnosov označil začiatok (457 pred Kr.) dvetisícristo rokov videnia „mareh“, ktoré viedlo k zjaveniu Krista vo Svätyni svätých 22. októbra 1844. Tieto tri výnosy označili začiatok prorockého obdobia a na začatie prorockého obdobia boli potrebné všetky tri výnosy, hoci sa začali vracat' a stavať už pri prvom výnose Kýra.

„V siedmej kapitole Ezdráša sa nachádza výnos. Verše 12–26. V svojej najúplnejšej podobe ho vydal Artaxerxes, perzský kráľ, roku 457 pred Kr. No v Ezdrášovi 6,14 sa hovorí, že dom Hospodinov v Jeruzaleme bol postavený ‚podľa rozkazu [‚výnosu,‘ okrajové čítanie] Kýra, Dária a Artaxerxa, perzského kráľa.‘ Títo traja králi tým, že výnos ustanovili, znovu potvrdili a dovšili, priviedli ho k dokonalosti vyžadovanej proroctvom, aby označil začiatok 2300 rokov. Ak sa za dátum prikázania vezme rok 457 pred Kr., čas, keď bol výnos dovŕšený, ukázalo sa, že sa splnilo každé jednotlivé určenie proroctva týkajúce sa sedemdesiatich týždňov.“ Veľký spor, 326.

Od roku 1798 až do roku 1844 vstúpili traja anjeli zo Zjavenia do prorockých dejín, a práve tak, ako tri dekréty označili začiatok proroctva o dvetisícristo rokoch, títo traja anjeli označili záver tohto proroctva. Prorocké obdobie sa skončilo príchodom tretieho anjela, tak ako sa začalo príchodom tretieho dekrétu, lebo Ježiš vždy stotožňuje koniec nejakej veci so začiatkom nejakej veci.

Židia sa začali vracat' na základe prvého nariadenia a v dejinách druhého nariadenia dokončili chrám. Tretí anjel prišiel 22. októbra 1844 a pred týmto dátumom milleriti dokončili duchovný chrám, ktorý vyšli z duchovného Babylona znovuzbudovať. Mal byť dokončený, lebo 22. októbra 1844 mal posol zmluvy náhle prísť do svojho chrámu. Tým chrámom bol milleritský ľud, ktorý 22. októbra 1844 vstúpil do zmluvy a ktorého Peter označuje za chrám.

Aj vy ako živé kamene sa budujete v duchovný dom, na sväté kňazstvo, aby ste prinášali duchovné obete, príjemné Bohu skrze Ježiša Krista. 1 Peter 2:5.

Milleritský chrám bol budovaný od roku 1798 do roku 1844, čo je štyridsaťšesť rokov, alebo prorocky tri dni, lebo Kristus označil, že na vzkriesenie chrámu sú potrebné tri dni.

Blížila sa židovská Veľká noc a Ježiš vystúpil do Jeruzalema. A našiel v chráme tých, čo predávali voly, ovce a holuby, i peňazomencov, ako tam sedia. A keď si urobil bič z povrázkov, vyhnal všetkých z chrámu, aj ovce a voly; peňazomencom rozsypal peniaze a

poprevracal stoly; a tým, čo predávali holuby, povedal: Odneste to odtiaľto; nerobte z domu môjho Otca dom kupectva. A jeho učeníci sa rozpamätali, že je napísané: Horlivosť za tvoj dom ma strávila. Nato Židia odpovedali a riekli mu: Aké znamenie nám ukážeš, keď toto robíš? Ježiš odpovedal a riekol im: Zborte tento chrám a za tri dni ho postavím. Nato Židia povedali: Štyridsaťšesť rokov sa staval tento chrám, a ty ho postavíš za tri dni? Ale on hovoril o chráme svojho tela. Ján 2:13–21.

Sestra Whiteová uvádza, že keď posol zmluvy náhle prišiel do svojho chrámu, ako je to znázornené v knihe Malachiáš, toto proroctvo sa naplnilo, keď Kristus očistil chrám, ako bolo práve uvedené v úryvku z Jána.

„Keď Ježiš očisťoval chrám od kupujúcich a predávajúcich tohto sveta, oznámil tým svoje poslanie očistiť srdce od poškvrný hriechu — od pozemských žiadostí, sebeckých žiadostivosti a zlých návykov, ktoré kazia dušu. „Hľa, posielam svojho posla, aby pripravil cestu predomnou; a Pán, ktorého hľadáte, zrazu príde do svojho chrámu, aj anjel zmluvy, po ktorom túžite; hľa, príde, hovorí Hospodin zástupov. Ale kto znesie deň jeho príchodu? a kto obstojí, keď sa ukáže? Lebo je ako oheň taviča a ako lúh bieličov. A posadí sa ako tavič a čistič striebra; a očistí synov Léviho a prečistí ich ako zlato a striebro, aby obetovali Hospodinovi obeť v spravodlivosti. Malachiáš 3:1–3.“ Túžba vekov, 161.

Chrám v druhej kapitole Jánovho evanjelia sa staval štyridsaťšesť rokov a Ježiš povedal, že zničený chrám postaví za tri dni. Obdobie od roku 1798 do roku 1844 predstavuje štyridsaťšesť rokov a označuje príchod troch anjelov (dní) zo štrnástej kapitoly Zjavenia, ktorí boli predobrazení tromi dekrétmi, ktorými sa začalo proroctvo o dvetisícristo rokoch. Týchto štyridsaťšesť rokov je obdobím, v ktorom Kristus pozdvihol milleritský chrám, pretože pred týmto časom boli duchovná svätyňa a duchovný Izrael pošliapávané duchovným Babylonom.

Keď Kristus pri Pasche na začiatku svojej služby očistil chrám, naplnil proroctvo o Poslovi zmluvy, ktorý náhle príde do svojho chrámu, ako je to uvedené u Malachiáša. Dňa 22. októbra 1844 Kristus náhle prišiel do svojho chrámu a trvalo mu štyridsaťšesť rokov, kým vystaval svoj zničený chrám.

„Príchod Krista ako nášho veľkňaza do svätyne svätých na očistenie svätyne, ukázaný v Danielovi 8,14; príchod Syna človeka k Pradávnemu, ako je predstavený v Danielovi 7,13; a príchod Pána do jeho chrámu, predpovedaný Malachiášom, sú opismi tej istej udalosti; a toto je takisto znázornené príchodom ženícha na svadbu, opísaným Kristom v podobenstve o desiatich pannách v Matúšovi 25.“ Veľký spor, 426.

Prvé rozhorčenie sa skončilo v roku 1798 a koncom posledného rozhorčenia bol rok 1844. Začiatok štyridsaťšesťročného obdobia, počas ktorého Kristus pozdvihol milleritský chrám, znázorňoval koniec, lebo tak začiatok, ako aj koniec boli označené ukončením Božieho rozhorčenia proti Jeho ľudu; pretože Ježiš vždy stotožňuje koniec vecí so začiatkom vecí.

V nasledujúcom článku budeme pokračovať v štúdiu Gabrielovho poučenia Danielovi.

„Kniha Zjavenia musí byť otvorená ľudu. Mnohí boli učení, že je zapečatenou knihou, no zapečatená je iba pre tých, ktorí odmietajú pravdu a svetlo. Pravdy, ktoré obsahuje, musia byť zvestované, aby ľudia mali príležitosť pripraviť sa na udalosti, ktoré sa už čoskoro majú odohrať. Posolstvo tretieho anjela musí byť predložené ako jediná nádej na spásu hynúceho sveta.

„Nebezpečenstvá posledných dní sú uponáhľane na nás, a v našej práci máme ľudí varovať pred nebezpečenstvom, v ktorom sa nachádzajú. Nech nezostanú nepovšimnuté slávnostné výjavy, o ktorých proroctvo zjavilo, že sa čoskoro odohrajú. Sme Boží poslovia a nemáme čas strácať. Tí, ktorí chcú byť spolupracovníkmi nášho Pána Ježiša Krista, prejavia hlboký záujem o pravdy nachádzajúce sa v tejto knihe. Perom i hlasom sa budú usilovať objasniť podivuhodné veci, ktoré Kristus prišiel z neba zjaviť.“ Signs of the Times, 4. júla 1906.